

РЕШЕНИЕ

№ 7331

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **5829** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба, уточнена с молба от 25.07.2024 г. на Ж. Н. П., с ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. „А“, ет. 2, ап. 6, чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес – [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-240 от 08.05.2024 г. на Директора ТП на НОИ С.-град, с което в отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 214-00-11718-3/22.03.2024 г. на ръководителя за осигуряване за безработица, във връзка с което му е отказано отпускане на паричното обезщетение по чл. 54а от КСО. Релевират се доводи, че с издаване на обжалваното решение АО е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона по подробно изложени в жалбата съображения. Оспорват се доводите на решаващия административен орган, че жалбоподателят няма качество на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с чл. 10, ал. 1 от КСО, респ. че не е извършвал трудова дейност при осигурителя "ЕЛ АКАУНТ ЕНД КОНСУЛТИНГ" ЕООД. Посочва, че в случая е налице валидно трудово правоотношение между търговското дружество и жалбоподателя, както и осъществяване на реална трудова дейност в съответния период, като сключеният трудов договор е прекратен от работодателя в рамките на срока за изпитване и без предизвестие на основание чл.71, ал.1 КТ. Искането до съда е за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, издадено от ръководителя по осигуряването за безработица, както и

присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят- лично и чрез адв. Н., поддържа жалбата с развити подробно в нея съображения за нейната незаконосъобразност. Претендира се присъждане на разноските

по делото, съобразно представен списък. Излага подробни съображения в депозирана писмена защита.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С. -град, чрез юрк. О., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че следват разминавания между показанията, дадени от жалбоподателя в съдебното заседания и в подадената от него декларация. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Допълнителни съображения се излагат в депозирани писмени бележки.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 214-00-11718/04.08.2023 г., Ж. Н. П. е поискал да му бъде отпуснато парично обезщетение за безработица /ПОБ/ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил копие от заповед № 001/31.07.2023 г. за прекратяване на трудовото и правоотношение, считано от 31.07.2023 г., на основание чл. 71. ал. 1 от КТ с осигурителя „Ел Акаунт Енд Консултинг" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

За установяване на трудовото правоотношение на жалбоподателя и дружеството-осигурител и с цел изясняване на релевантни факти и обстоятелства, е изискана проверка на осигурителя от контролен органа при ТП на НОИ-П.. Така с Разпореждане № 214-00-11718-1/05.09.2023г. на ръководителя на осигуряването за безработица, производството по заявлението на П. е спряно.

В следствие на издадена Заповед № ЗР-5-15-01419206/11.09.2023 г. на Директора на ТП на НОИ- П. е била извършена проверка по разходите на ДОО на „Ел Акаунт Енд Консултинг" ЕООД, приключила с Констативен протокол № КП-5-15-01428295/02.10.2023 г. Като управител на дружеството е вписана Е. М., която във връзка с проверката се е явила в ТП на НОИ- П., за да представи счетоводни документи за месец юли 2023 г. По отношение на П., управителят е дала писмено обяснение, че лицето е било наето за целите на годишното приключване, както и че се е справял добре с извършване на финансовия анализ на годишното приключване, но е получила и оплаквания от някой фирми, че се държал високомерно и непрофесионално, вследствие на което и трудовото му правоотношение било прекратено в срока за изпитване, уговорено в полза на работодателя, тъй като П. е отказал прекратяването му да бъде по взаимно съгласие.

С оглед представените счетоводни документи и допълнително събраната в хода на проверката информация, административният орган е формирал извод, че същата не е достатъчна да обоснове заключение за реално извършваната от Ж. П. дейност, вкл. за осигурителя „Ел Акаунт Енд Консултинг" ЕООД, трудова дейност за периода от 01.07.2023 г. до 30.07.2023 г. и лицето не се счита за осигурено по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО.

Във връзка с установеното от контролните органи на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на дружеството-осигурител са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-15-01428242/02.10.2023 г. за заличаване на подадените данни по реда на чл. 5,

ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателя – П., за периода 01.07-30.07.2023 г., с вид осигурен 01.

В резултат на извършената проверка по разходите на ДОО на „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД, с Разпореждане № 214-00-11718-2/21.03.2024 г. на длъжностното лице по чл. 55 от АПК, на П. е било възобновено производството по отпускане на ПОБ.

С Разпореждане № 214-00-11718-3/22.03.2024 г.- предмет на настоящето производство, на основание 54ж, ал. 1 от КСО и във връзка с чл. 10 от КСО, е постановен отказ за отпускане на паричното обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО на жалбоподателя.

В резултат на извършената проверка, подаваните от дружеството-осигурител, данни за жалбоподателя са, били заличени на основание чл. 5, ал. 4 от КСО. В следствие на което, за периода 01.07-31.07.2024 г. за Ж. П. следва, че не е изпълнен състава на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и същият няма право на ПОБ.

В производството са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Е. М., управител на „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД, посредством чиито показания се установява, че познава жалбоподателя, наела го е по препоръки от 2023 г., но няма спомен от кого точно е бил препоръчан. Заявява, че П. е бил нает от нея точно по време на годишното приключване за анализ на финансовото състояние на дружествата, като не е подписвал документи, те се подписвали лично от М., в качеството ѝ на управител на дружеството. Посочва, че има офис в [населено място] и [населено място]. Споделя, че проверка не е била извършена от НОИ-П., а е проведена „на коляно“, при което ѝ е било казано, че трябва да заличи данните на г-н П., но тя не се е съгласила и си е тръгнала. Твърди, че не е получавала разпореждане за заличаване или за промяна на подадената осигурителна информация. За работното време на жалбоподателя, сочи, че същият е работил с нормално работно време от 8:30 до 17:00 ч., с половин час обедна почивка, 5-дневна работна седмица. Твърди, че на 01.07.2023 г. може да е била в офиса, тъй като тогава е рождената ѝ дата и може да е празнувала в там. Споделя, че не си спомня точно специалността на П., но при всички положения е с висше икономическо образование. Твърди, че е запозната с предишното работно място на Ж. от трудовата му книжка, но не си спомня точно къде е било. Спомня си, че отново е бил финансов анализатор.

По делото са дадени обяснения от жалбоподателя Ж. П. по реда на чл. 176 ГПК, от които се установява следното: работил е в дружеството „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД, като е постъпил на работа на 03.07.2023 г. /понеделник/. Докато е работил в дружеството, не му се е налагало да работи в почивни дни. Споделя, че причината поради, която е бил освободен е личностен конфликт с управителката/дружествата, които е обслужвал. Посочва, че работното му време е било от 08:30 до 17:00 ч. По време на престоя си от 1 месец в дружеството, основната дейност, с която се е занимавал е навлизане и запознаване с работата и изискванията на работодателя, както и запознаване с портфолиото на клиентите. При предходния си работодател се е занимавал също с портфолиото на клиенти, което дружеството обслужва. Твърди още, че при предходния си работодател е изготвял финансови анализи. Соци, че е завършил средно-специално за счетоводител в Техникум по икономика, след което бакалавър в УНСС през 2004 г.- и магистър през 2006 г. в УНСС, като и двете дипломи са анализ на годишни финансови отчети. Посочва, че в бюрото по труда се е регистрирал на

04.08.2023 г.

Представени са фотокопия на дипломи на Ж. П. за завършено средно специално образование и за завършено висше образование по специалността "Счетоводство и контрол", с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ и "магистър".

По делото е представена цялата административна преписка по издаване на оспорения административен акт, както и потвърденото с него разпореждане, констативен протокол във връзка с извършена проверка на осигурителя, задължителни предписания и други.

Административен съд - София-град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, правни следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на властническото волеизявление, имащ правен интерес от оспорване, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, предвид липсата на доказателства за надлежно връчване на адресата на акта. На основание изложеното, жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 117, ал. 1 КСО и с оглед представената Заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на управителя на НОИ, от която е видно, че Т. Б. В. е назначен на длъжност Директор на ТП на НОИ С.-град, като с него е потвърдено разпореждане, също издадено от компетентен орган (Така Заповед № 1015-21-222/03.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град на л. 38).

Спорният въпрос по делото е дали жалбоподателят Ж. П. е имал качеството на "осигурено лице", като служител на „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД и дали същият е извършвал трудова дейност в дружеството.

Легална дефиниция на понятието "осигурено лице" се съдържа в § 1, ал. 1. т. 3 от ДР на КСО, съобразно която това е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. От съдържанието на цитираното определение за "осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 КСО. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5.

С оглед разпределението на доказателствената тежест, указана на страните с Определение № 15047/20.08.2024 г., съдът намира, че от страна на жалбоподателя е проведено успешно доказване на обстоятелството, че фактически е осъществявал трудова дейност в „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД. Именно трудовата дейност е основанието за възникване на осигуряването, поради което нейното извършване следва да бъде доказано от страна на работника/служителя, който претендира да е придобил съответните осигурителни права. Това е така, тъй като посредством обясненията на страната, П. е посочил в какво точно се изразява полаганата от него трудова дейност на длъжност "финансов анализатор", посочил е и мястото на труд.

В подкрепа на този извод са и показанията на разпитания в хода на производството свидетел, а именно управителят на дружеството Е. М., чиито показания съдът не намира основание да не кредитира като достоверни. Съгласно същите жалбоподателят

се е занимавал с анализ на финансовото състояние на дружествата, които са на отчет в „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД. Посочва, че не е имал задължение да подписва документи, тъй като т прави това в качеството си на управител. Тъй като не се сработили, трудовият договор с жалбоподателя бил прекратен.

Според приложимата разпоредба на чл. 54а, ал. 1 КСО към момента на подаденото Заявление / април 2023 г./ правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл. 4 от същия кодекс. За изясняване на релевантни факти и обстоятелства за установяване на трудовото правоотношение на жалбоподателя и дружеството-осигурител, е изискана проверка на осигурителя от контролен органа при ТП на НОИ-П., вследствие на която е издадено и Разпореждане № 214-00-11718-1/05.09.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което производството по заявлението от 04.08.2023 г. на П. е спряно.

Според чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО данните по ал. 4 служат за определяне на правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите. Конкретно в чл. 54л от КСО е установено, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

След извършената проверка по разходите на ДОО на „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД, приключила с Констативен протокол № КП-5-15-01428295/02.10.2023 г., административният орган е формирал извод, че за жалбоподателя не са налице достатъчно данни да се приеме, че същият е извършвал реално трудова дейност за периода от 01.07.2023 г. до 30.07.2023 г. За да се мотивира решаващият орган посочва, че „Предвид представените счетоводни документи от осигурителя, както и от събраната информация от Ж. Н. П., същите не са достатъчни за доказване упражняването на трудовата дейност от П.“. След като реално не е осъществена трудова дейност, не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т.е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и §.1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не е налице една от предпоставките по чл. 54а от КСО за възникване на правото на парично обезщетение за безработица.

Направеният от административния орган извод, че оспорваният реално не е осъществявал трудова дейност в изпълнение на сключения трудов договор е необоснован и недоказан, защото не се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства.

Както беше посочено по-горе съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по смисъла на част първа на този кодекс "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5.

От своя страна нормата на чл. 10, ал. 1 КСО регламентира, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Спрямо осигурителя „Ел Акаунт Енд Консултинг“ ЕООД тези изисквания са налице и Ж. П. има право на ПОБ.

Според чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, като разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО във всички относимите към спорните периоди редакции задължава осигурителите и работодателите периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване.

В съответствие с посоченото, видно от представения констативен протокол, осигурителят е изпълнил всички вменени му задължения, в т.ч. е представил трудов договор, длъжностна характеристика, молби, декларации, заповеди за прекратяване на трудовото правоотношение, фиш за заплата, разчетно-платежна ведомост за месец юли 2023 г., отчетна форма за месец юли 2023 г. и дневник за приети болнични листове.

В този смисъл посоченото в Задължителни предписания № ЗД-1-15-01428242/02.10.2023 г. заличаване на данните в информационния масив на НАП е въз основа на дадените от ТД на НОИ-П., но последните също са издадени само въз основа на представената в констативния протокол информация относно трудовата дейност на жалбоподателя. Тези задължителни предписания обаче са довели до изпълнение на нормата на чл. 4, ал. 10, т. 3 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. с оглед на писмото на ТД на НАП-П., с което се установява, че за лицето Ж. Н. П. е извършвано заличаване на данни с декларации обр. 1 за период 01.07.2023 г. - 30.07.2023 г. от страна на служител на ТД на НАП-П.

По същество подобен вид заличаване на данни от органите по приходите би било и невъзможно извън правомощията на териториалния директор на ТД на НАП-П. по чл. 133 и 134 от ДОПК, доколкото съгласно чл. 209 от ДОПК подадените декларации от осигурителя за дължими осигурителни вноски представляват годно изпълнително основание и следователно стабилен административен акт, поради което дори органа по осигуряването да е подал декларация образец 1 по реда на наредбата до органите на ТД на НАП-П., то същите не са издали акт по чл. 133 и чл. 134 от ДОПК, като са извършили подобен вид заличаване на данни за осигуреното лице.

Ето защо нито влизането в сила на задължителните предписания, нито заличаването на данните в легитимните регистри е основание да се приеме, че не е извършвана реално трудова дейност.

Във връзка с гореизложеното, Съдът приема, че възприетата от решаващия орган фактическа обстановка е изградена на информация, която не може да се приеме за достоверна, за да обоснове направените правни изводи.

Независимо от това работникът не участва в това производство, не е адресат и не може да атакува задължителните предписания, въпреки че засягат правната му сфера,

което се установява от предмета на настоящото дело и последното е възможността да защити правата си. Предвид посоченото решение на директора на ТП на НОИ-С.-град, като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, е незаконосъобразно и същото заедно с потвърденото разпореждане следва да бъдат отменени.

Поради това, че след отмяната не е от компетентността на съда да се произнесе по въпроса за отпускане на парично обезщетение за безработица, то на основание чл. 173, ал. 2 АПК делото трябва бъде върнато като преписка на административния орган за решаване на въпроса по същество, като съобрази дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Предвид изхода на спора и направеното в жалбата искане ответната страна дължи да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 510 лева, включващи държавна такса и адвокатско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес възнаграждението за дела по Кодекса за социално осигуряване е 500 лева, като се отчете направеното възражение за прекомерност.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 71 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ж. Н. П., с ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. „А“, ет. 2, ап. 6, чрез адв. Г., Решение № 1040-21-240 от 08.05.2024 г. на Директора Териториално поделение на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-11718-3/22.03.2024 г. на ръководителя за осигуряване за безработица.

ВРЪЩА административната преписка на ръководителя на осигуряването и безработицата при ТП на НОИ С. за произнасяне съгласно указанията, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Директора на Териториално поделение С. към Националния осигурителен институт да заплати на Ж. Н. П., с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Г. сумата от 510 лева-разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от получаването му .

Съдия: